

Svar paa de Bemærkninger, som den højtærede Forsvarsminister for nogle Dage siden fremsatte overfor mig. Siden da er der sket dette, at den højtærede Konseilspræsident er kommen den højtærede Forsvarsminister til Undsætning. Den højtærede Konseilspræsidents Hovedopgave i dette Ministerium er overhovedet at være ligesom et Skjold, bag hvilket Ministeriets mest saarbare Medlem kan søge Dækning. Jeg kommer da til i mit Svar at tage Udtalelserne af de to højtærede Ministre under eet.

Begge de to højtærede Ministre beskæftigede sig med det Forslag om Folkeafstemning, vi fra vor Side have stillet. Den højtærede Forsvarsminister gik ikke meget dybt ind paa en Begrundelse af sin Uvillie derimod. Han sagde, at nede i Svejts var der paa mange Punkter afvigende Forhold, som ikke kunde sammenlignes med vore. Derfor kunde man ikke indføre en Ordning som den, der findes der, her i Danmark. Han nævnedes nogle af de Forskelligheder, der var faldne ham i Øjnene, men det forekommer mig unægtelig, at disse ikke have det fjerneste at gøre med Forslaget om Folkeafstemning. Han sagde saaledes, at i Svejts findes der tre Nationaliteter. Det forekommer mig, at den højtærede Forsvarsminister lige saa gerne kunde have oplyst Tingets Medlemmer om, at Svejts er et Bjergland og Danmark et Lavland, for jeg ser ikke rettere, end at det ene vedkommer Sagen nøjagtig lige saa lidt som det andet. Dernæst sagde den højtærede Forsvarsminister, at der nok kunde være Tale om Folkeafstemning angaaende et enkelt Spørgsmaal, men angaaende den hele Sag under eet syntes den ham at være en Urimelighed. Jeg ser oprigtig talt ikke hvorfor. I de Lande, hvor Erfaringerne fra Folkeafstemningerne findes, foregaar Afstemningen netop under den Form, at et omfattende Forslag forelægges til Afgørelse. For et Par Aar siden var i Svejts netop til Afgørelse et Forslag om Militærvæsenets Ordning, som nøje svarer til det, der foreligger til Afgørelse her. Det var den Gang vedtaget saa godt som enstemmig af Rigsdagen. Det vedtoges for øvrigt ogsaa ved Folkeafstemningen, men med 326,000 Stemmer imod 266,000.

Imidlertid, den højtærede Forsvarsminister kom ikke dybere ind paa dette Spørgsmaal.

Den højtærede Konseilspræsident behandlede derimod Spørgsmaalet ud fra noget større Synspunkter, og i den Anledning vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger til hans Udtalelser. Det første, den højtærede Konseilspræsident forsøgte, var ligesom at skræmme Tinget. Han sagde til det høje Tings Medlemmer: hvis vi indføre Folkeafstemning, hvad betyde saa I egentlig i Fremtiden? Saa sættes I under direkte Kontrol af Vælgerne, og det forekom den højtærede Konseilspræsident aabenbart, at der deri var en Nedværdigelse for Folketingets Medlemmer. Jeg tilstaaer, at jeg ser ikke den Nedværdigelse. Folketinget er udgaaet fra Folketingsvælgerne, det maa søge hele sin Kraft i den nøjeste Forstaaelse med disse Folketingsvælgere, og jeg tror, at i det Øjeblik, Folketingsmedlemmerne begynde at føle sig hævede over dem, der have valgt dem, og at være utilbøjelige til at staa under Kontrol af dem, er ogsaa det Øjeblik kommet, hvor det er ilde fat med Folketingsmændene. Den højtærede Konseilspræsident sagde dernæst, at Folkeafstemningsmetoden var i Strid med det parlamentariske System. Han paapegede ikke nærmere, hvad han mente dermed, men saa vidt jeg forstod, var det dette, at man ikke kunde have et Ministerium siddende, som parlamentarisk kunde styres, naar Folkeafstemningssystemet fandtes. Han tænkte øjensynligt, at der vilde fremkomme særlige Vanskeligheder i det Øjeblik, Ministeriets Forslag faldt overfor en Folkeafstemning. Jeg ser oprigtig talt ikke, hvilke Vanskeligheder der fremkommer paa dette Punkt. Et parlamentarisk Ministerium kunde meget godt sidde og se adskillige Lovforslag standsede ad Folkeafstemningens Vej og alligevel blive siddende, naturligvis ikke Forslag, Ministeriet havde gjort til Kabinetsspørgsmaal, men almindelige Forslag. Derfor er der ikke det fjerneste i Vejen. Det ses hver Dag, at et parlamentarisk Ministerium sidder her i Danmark uden at kunne gennemføre sine Forslag. Gang efter Gang sidde disse Ministerier og lade deres Forslag standse af Landstinget og oprigtig talt: Skulde det være mere nedværdigende for Folke-